

ფრინველივით ვზივარ ღამის უბეში,
თბილისია ერთადერთი ნუგეში.

რა ვქნა, დროა ამნაირი წვალეების,
მალე ტირილს დაიწყებენ თვალები.
შენთან ასე მოვიქცევი, აბა რა,
და ღრუბელმა ცაზე მთვარე დაფარა.

თბილისია და წამებას ავიტან,
დღევანდელი მზიანი დღე წავიდა.

ფრინველივით ვზივარ ღამის უბეში,
თბილისია ერთადერთი ნუგეში.